VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2019-06-27
meddelad i
Vänersborg

Mål nr M 220-19

PARTER

Klagande
Svenning Ericsson
Lönnrunan 54
423 46 Torslanda

Motpart
Samhällsbyggnadsnämnden i Uddevalla kommun
451 81 Uddevalla

ÖVERKLAGAT BESLUT
Länsstyrelsen i Västra Götalands läns beslut av den 17 februari 2018 i ärende nr 505-27248-2018, se bilaga 1

SAKEN
Begäran gällande omprövning av förbud gällande utsläpp av avloppsvatten på fastigheten Grinneröds-Lissleröd 1:8 i Uddevalla kommun

---

DOMSLUT

Mark- och miljödomstolen undanröjer underinstansens beslut och återförvisar målet till nämnden för fortsatt prövning enligt domskälen.

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 1070 462 28 Vänersborg	Hamngatan 6	0521-27 02 00	0521-27 02 80	måndag – fredag 08:00–16:00

E-post: mmd.vanersborg@dom.se
www.vanersborgstingsratt.domstol.se

BAKGRUND

Samhällsbyggnadsnämnden i Uddevalla kommun (nämnden) beslutade den 24 maj 2018 (§ 139, dnr SBN 2018/00213) att avslå Svenning Ericssons begäran om omprövning av nämndens tidigare beslut (§ 142, dnr SBN-EDP 2016/0175) om förbud mot utsläpp av otillräckligt renat avloppsvatten från wc och bad-, disk- och tvättvatten på fastigheten Uddevalla Grinneröds-Lisseleröd 1:8. Svenning Ericsson överklagade nämndens beslut av den 24 maj 2018 till Länsstyrelsen i Västra Götalands län (länsstyrelsen) som i beslut den 17 december 2018 avslog överklagandet.

Svenning Ericsson har nu överklagat länsstyrelsens beslut till mark- och miljödomstolen.

YRKANDEN M.M.

Svenning Ericsson har yrkat

att mark- och miljödomstolen, med ändring av länsstyrelsens beslut, ska upphäva nämndens beslut och återförvisa målet till nämnden för prövning i sak. Han har härvid anfört bl.a. följande.

Grund för överklagandet

Svenning Ericsson anför att nämndens beslut är uppenbart felaktigt på följande grunder.

- Prövningen var felaktig i förhållande till uppgifterna om vattenstatus för Bratteforsån i VISS.
- Prövningen har skett utifrån felaktiga vetenskapliga utgångspunkter då det inte förekommer någon övergödning.
- Nämnden har inte tillämpat proportionalitetsprincipen.
- Nämnden har inte gjort en äganderättsprövning enligt RF 2:15.

Nämndens beslut är alltså uppenbart felaktigt och ska därför ändras. Det är ej proportionerligt och strider mot miljöbalken, EU-direktivet 2000/60 Water Economic. Det krävs inte några kompletterande utredningsåtgärder för att klarlägga om sakförhållandena, som beslutet grundar sig på, är felaktiga utan det kan enkelt konstateras genom det underlag han tagit fram och sammanställt, samt av kommunens egna uppgifter.

Stöd för överklagandet

1. SFS 2017:900 Omprövning av uppenbart oriktigt beslut
2. Proportionalitetsprincipens tre kriterier ska uppfyllas, allmän rättsprincip samt företrädelseprincipen åberopas
   ” i) . Först proportionalitet därefter ii).”rimlig i förhållande till miljönyttan.”
3. EU200/60 W Economic anger att ingripande krav skall baseras på beräkning samt redovisning i steg:
   1.) Konstaterande om vattenbedömning anger ej ”God”
   2.) Om ej God anges så ska reduktionsberäkning ske samt målmängdangivelsen i kg/år redovisas
   3.) Stegvis ekonomisk beräkning med samtliga påverkansfaktorer och kostnadsredovisning ska specificeras. Redovisningen ska anknytas till det önskade miljöutfallet där lägsta kostnad kg/år i allra första hand avkrävs = proportionalitetstillämpning.
4. Myndigheters undersökningsplikt
5. Direkt effekt
6. Sammandrag

Omprövning av uppenbart oriktigt beslut

Enligt 38 § förvaltningslagen (2017:900) ska en myndighet ändra ett beslut som den har meddelat som första instans om den anser att beslutet är uppenbart felaktigt i något väsentligt hänseende på grund av att det har tillkommit nya omständigheter eller av någon annan anledning, och beslutet kan ändras snabbt och enkelt och utan

att det blir till nackdel för någon enskild part. Principen om myndigheternas utredningsansvar, officialprincipen, är grundläggande inom den svenska förvaltningsrätten.

Beredning av ärenden
Utredningsansvaret; enligt 23 § förvaltningslagen ska en myndighet se till att ett ärende blir utrett i den omfattning som dess beskaffenhet kräver. En enskild part som inleder ett ärende ska medverka genom att så långt som möjligt ge in den utredning som parten vill åberopa till stöd för sin framställning. Om det behövs ska myndigheten genom frågor och påpekanden verka för att parten förtydligar eller kompletterar framställningen.

Samverkan; enligt 8 § förvaltningslagen ska en myndighet inom sitt verksamhetsområde samverka med andra myndigheter. En myndighet ska i rimlig utsträckning hjälpa den enskilde genom att själv inhämta upplysningar eller yttranden från andra myndigheter.

För att vara laglig ska åtgärden vara proportionerlig i förhållande till det eftersträvade syftet. Om en åtgärd går längre än vad som är nödvändigt för att tillgodose syftet står den i strid med EU-rätten och ska undanröjas. I domen i mål 261/81, Rau, REG 1982 s. 3961, slog EU-domstolen sålunda fast att om en medlemsstat har utrymme för att välja mellan olika åtgärder för att uppnå syftet ska den minst ingripande åtgärden väljas.

Hans överklagande redovisar hur uppenbart oriktigt beslutet är, att: i) kommunen har brustit i sin skyldighet av undersökning, ii) kommunen har anfört att rimlighet råder i förhållande till miljönyttan som anförts genom att införa ett användarförbud av hans avloppsanläggning som grundats på fel i påståendet om att tillförseln av fosfor hotar Bratteforsåns vatten.

Kommunens påståenden strider mot lagligheten eftersom:

1. Överföringsbäcken med tillförseln till åvattnet är näringsfattig
2. Åvattnet som av kommunen anges som hotat har av vattenexpertisen angetts som GOD samt
3. Avloppssystemet uppfyller s.k. normal fosfor-reningsnivå vilket även uppfyller länsstyrelsens vattenexpertisrekommendation för Brattefosåns vatten.
4. Det förbud samt det vite som avkrävs är av uppenbara skäl inte miljömässigt motiverbart.
5. Upplysningsvis så anges härmed att: Fosfor är det 11:e vanligaste grundämnet i jordskorpan med en medelkoncentration av ca 1 120 g/ton och som i handelsledet kostar jordbrukaren mellan 12¬22 kr/kg men som kommunen har avkrävt mig att minska med maximalt 27 g/år till en beräknad fosforreduktionskostnad 1 270 000 kr/kg/år

Kommunen hade enkelt genom att ta del av hans vattenprov, resultatet från Statens provningsanstalt, samt kontrollera åvattnets status i VISS, Vatteninformationssystem Sverige kunnat konstatera att det inte finns någon övergödning och att det inte föreligger någon risk för kommande övergödning, som är relaterad till hans avloppsanläggning. Den hade dessutom konstaterat fel i proportionalitetsbedömningen genom att jordbruk, skogsläckaget samt jorderosion utgör över 500 kg fosfor/år mot de 27 g som hans fritidsbostad med en exceptionellt hög beräkningsförsiktighet kan tillföra per år (http://viss.lansstyrelsen.se/Waters.aspx?waterEUID=SE645711-127116&userProfileID=3).

Företrädesprincipen och omprövningsbeslutet av vite

Nationella domstolarna måste bortse från nationella lagar och andra bestämmelser när dessa inte är förenliga med unionsrätten (utdrag ur EG-domstolens dom i målet

Costa mot E.N.E.L (mål 6/64)
https://sv.wikipedia.org/wiki/F%C3%B6retr%C3%A4desprincipen)
Kommunen har angett att förbudet och vitet som riktas mot honom är en ”rimlig åtgärd i förhållande till miljönyttan” (se Uddevalla kommuns förslag till beslut ”förbud mot utsläpp av avloppsvatten DNR: 2010:2448).
Åtgärdskravets rimlighetsbedömning förutsätter dock att proportionalitetsprincipen även gäller för kommunens agerande vilket ej har beaktats. För att vara laglig ska åtgärden vara proportionerlig i förhållande till det eftersträvade syftet.[1] Om en åtgärd går längre än vad som är nödvändigt för att tillgodose syftet står den i strid med EU-rätten och ska undanröjas (se resonemang ovan avseende domen i målet 261/81, Rau, REG 1982 s. 3961).

Grunden för god förvaltning är legalitet, objektivitet och proportionalitet.

I rättsfallet RÅ 1996 ref. 44 konstaterar HFD bl.a. med hänvisning till ett förarbetsuttalande rörande inkorporeringen av EKMR att en allmän proportionalitetsprincip vunnit hävd i svensk rätt. Därefter säger HFD: ”I förevarande mål gäller det närmast att avgöra huruvida den praxis som föreligger i fråga om dispenser i strandskyddsärenden och som tillämpats av länsstyrelsen och regeringen kan anses ligga i linje med den proportionalitetsprincip som enligt vad nyss anförts har vunnit hävd i svensk rätt och som i varje fall numera - sedan Europakonventionen upphöjts till lag i Sverige - måste beaktas av prövande myndigheter och domstolar.

Subsidiaritetsprincipen definieras i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. Målet med principen är att garantera att besluten fattas så nära medborgarna som möjligt och att man kontrollerar om åtgärder som vidtas på EU-nivå är motiverade i förhållande till de möjligheter som finns på nationell, regional eller lokal nivå.

[1] Regeringens proposition 2016/17:180, En modern och rättssäker förvaltning – ny förvaltningslag (https://www.regeringen.se/496fe9/contentassets/89e1a434e6644e8296f316a138452240/en-modern-och-rattssaker-forvaltning--ny-forvaltningslag-prop.-2016/17:180)

Principen innebär mer specifikt att EU, förutom på områden där man har exklusiv behörighet, endast ska vidta åtgärder när dessa är mer effektiva än de åtgärder som kan vidtas på nationell, regional eller lokal nivå. Principen är nära kopplad till proportionalitetsprincipen, enligt vilken åtgärder som vidtas av EU inte får gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen i fördragen.[2]

Artikel 5 skulle kunna beskrivas som att subsidaritetsprincipen ger en modell för att avgöra på vilken nivå beslut ska fattas: EU, nationell, regional eller lokal. Efter att den frågan har besvarats återstår att utifrån proportionalitetsprincipen avgöra vad som får beslutas.

Rättssäkerhet bygger på principer som oskuldspresumtionen, proportionalitetsprincipen, förutsebarhet och allas likhet inför lagen. I EG-fördragets artikel 220 står det att det är ”Domstolens skyldighet att säkerställa att lag och rätt följs vid tolkning och rättsskipning av fördragets regler”. Allmänna rättsprinciper fyller då en viktig roll i denna process. Dessa principer, som närmast kan klassificeras som primärrätt, är så grundläggande och viktiga att vid ett flertal tillfällen har det inneburit att EG-domstolen uttalat att om en rättsregel från sekundärrätten strider mot dessa principer så ska den inte tillämpas. Även i en senare artikel i EG-fördraget kommer rättsprinciperna till uttryck. Enligt artikel 230 ska domstolen granska lagenligheten av de rättsakter som antas av Institutionerna och se till att lag och rätt följs vid tolkning och tillämpning.[3]

WATER FRAMEWORK DIRECTIVE (2000/60/EC)

Ett direktiv är en typ av bindande unionsakt som kan antas av Europeiska unionens institutioner. Ett direktiv är bindande för unionens medlemsstater med avseende på det resultat som de ska uppnå, men överlåter åt de nationella myndigheterna att bestämma tillvägagångssättet för genomförandet.

---

[2] http://eur-lex.europa.eu/summary/glossary/subsidarity.html?locale=sv
[3] Allmänna rättsprincipers framväxt och påverkan inom EU
http://lup.lub.lu.se/luur/download?func=downloadFile&recordOId=1335965&fileOId=1646134

I och med att alla medlemsstater har infört vattendirektivet i sina länders lagstiftning har de därmed förbundit sig att följa alla delar i direktivet och förevarande överklagat beslut ska därför omprövas.

Åvattnet har bedömts av vattenexpertis, som anger att ”God Status” uppnåtts med avseende på fosforövergödning. EU-direktivet anger krav på att ekonomisk analys ska genomföras med utvärdering inför eventuella åtgärdskrav.

Kommunen har ej beräknat eller angivit de totalt dominerande påverkansfaktorerna såsom jordbruksövergödningen, skyddsåtgärdskostnader med kantzoner mot övergödning, omledning av täckdikning samt öppna diken, skogs påverkansfaktor erosionsfaktorn med dess naturliga fosforurlakning, för fosforutläck till åvattnet, (redovisning av och med kostnadsanknytning utgör direktivkrav). Att detta krav inte har beaktats kan konstateras snabbt och enkelt och det är därmed uppenbart att beslutet är felaktigt och att kommunen måste göra om och göra rätt.

EU200/60 W Economic är implementerat i Sverige och därmed i rättssystemet och skulle därmed ha tillämpats vid bedömning av vad som är en ”rimlig åtgärd”, vid kommunens hantering. Det finns en osäkerhet i de beräknade kostnaderna för åtgärder, men framförallt för de uppskattade nyttorna. För att göra undantag för orimliga kostnader ska kostnaderna väsentligt överstiga nyttorna.[4] Kommunens framställan om ett vite som grundats på användarförbudet uppfyller ej direktivkrav.

”Prioritering av åtgärder för god ekologisk status Sjöar och vattendrag Urvalet av åtgärder har baserats på kostnadseffektiviteten utifrån att grundläggande åtgärder

[4] Sid 56 ”Orimliga kostnader”
http://www.vattenmyndigheterna.se/SiteCollectionDocuments/gemensamt/publikationer/%C3%96vriga%20publikationer/Rapport2016-19-%C3%85tg%C3%A4rder%20mot%20%C3%B6verg%C3%B6dning.pdf
*27 g maximal fosforreduktionspåverkan

som ökad rening i massaindustri enskilda avlopp *till normal skyddsnivå alltid har prioriterats. För en enskild vattenförekomst kan urvalet exemplifieras med data från exemplet i kapitlet om summering av åtgärder.

Efter marginaleffektsjustering hade åtgärderna i vattenförekomsten den reduktionspotential, kostnad och kostnadseffektivitet. Om åtgärdsbehovet i den fiktiva vattenförekomsten är 5 500 kg fosfor per år, kan prioriteringen underlättas genom att sortera åtgärderna i kostnadseffektivitetsordning och presentera dem i en ”åtgärdstrappa” (Figur 4).

En prioritering enligt kostnadseffektivitet skulle innebära att alla åtgärder upp till kalkfilterdiken (nummer sju i Figur 4) som har en kostnadseffektivitet på 4400 kronor per kg fosfor och år behövs för att uppnå god ekologisk status. Den totala kostnaden för åtgärderna i vattenförekomsten blir då cirka 12 miljoner kr per år. Observera att om marginaleffektsjusteringen inte utförts skulle bedömningen av den totala kostnaden ha underskattats till cirka åtta miljoner kronor. ”

Prioritering av åtgärder för god ekologisk status Sjöar och vattendrag Urvalet av åtgärder har främst baserats på kostnadseffektivitet, samt utifrån att grundläggande åtgärder som ökad rening i massaindustri och enskilda avlopp till normal skyddsnivå alltid har prioriterats. För en enskild vattenförekomst kan urvalet exemplifieras med data från exemplet i kapitlet om summering av åtgärder. Efter marginaleffektsjustering hade åtgärderna i vattenförekomsten den reduktionspotential, kostnad och kostnadseffektivitet som visas i Tabell 12. Om åtgärdsbehovet i den fiktiva vattenförekomsten är 5 500 kg fosfor per år, kan prioriteringen underlättas genom att sortera åtgärderna i kostnadseffektivitetsordning och presentera dem i en ”åtgärdstrappa” (Figur 4). En prioritering enligt kostnadseffektivitet skulle innebära att alla åtgärder upp till kalkfilterdiken (nummer sju i Figur 4) som har en kostnadseffektivitet på 4400 kronor per kg fosfor och år behövs för att uppnå god ekologisk status. Den totala

kostnaden för åtgärderna i vattenförekomsten blir då cirka 12 miljoner kr per år. Observera att om marginaleffektsjusteringen inte utförts skulle bedömningen av den totala kostnaden ha underskattats till cirka åtta miljoner kronor.

Ovanstående ”ETT EXEMPEL” anger en beskrivning som ger information om hur föreskriven proportionalitet kan tillämpas.

Avloppsanläggningen i nu aktuellt mål uppnår redan, i nuvarande välfungerande skick, med råge 70 % fosforreduktion (tot.-P) som föreskrivs att gälla för ”normal skyddsnivå” samt för Bratteforsåns vattenbedömning.[5]

För att kunna bedöma proportionalitet samt fatta beslut som är lagliga enligt EU-rätten måste ekonomisk analys integreras i de miljöåtgärdskrav vilka kommunen beslutar om.

Hans överklagan omfattar beräkningen som tydliggör och anger att ytterligare fosforreduktion ifrån nuvarande normal till hög skyddsnivå för den näringsfattiga bäcken samt för åvattnet utan övergödning som allra mest kan resultera i en årlig fosforreduktion med 27 g samt att fosfor-reduktionskostnaden som knyts till ”miljöåtgärdandet” motsvarar 1 270 000 kr/kg/år.

I förevarande fall har nämnden bortsett från proportionalitetskravet genom (EU200/60 W Economic) samt: Lagstiftarens angivelse genom ”så inte orimliga Prop. 1997/98:45 232 krav ställs på verksamhetsutövaren med hänsyn till den effekt som skyddsåtgärderna och försiktighetsmåtten kommer att ha på miljön och kostnaderna för dessa åtgärder”.
Det är möjligt att miljötjänstemän samt del av juristkåren bedömer det som proportionerligt och att i överensstämmelse med EU-direktiv samt lagstiftarens intention värdera en handelsvara som endast kostar 22 kr/kg och som helt fritt

[5] NFS 2006:7 sid4

sprids ut samt åstadkommer ca 97 % av övergödningseffekt ska utvärderas till en ”rimlig” reduktionskostnadsnivå som uppgår till 1 400 000 kr/kg/år.

Nedan följer en ironisk betraktelse som berör fosforärendets ”grund”:
HC Andersen var en berömd dansk barnboksförfattare med en god iakttagelseförmåga. I sagoberättelsen om ”Kejsarens nya kläder” så träffar författaren mitt i prick, då endast ett litet barn vågar sig på att uttala vad samtliga skattefinansiärer ser. Kungen kråmar sig däremot, paraderar och låtsas tro sig att vara välklädd i guldbrokad eftersom de levererats av högavlönade lismande men helt värdelösa bedragare och hovskräddare som grundlurat honom.
”Men miljökejsaren är ju fullständigt naken”... 27g ”fosfor-guldtrådskläder” som enligt dagens ”miljöskräddare” ska betalas med 1 400 000 kr/kg i stället för 22 kr/kg...

Direkt effekt
Hans rättigheter varken tillgodoses eller tillämpas genom det myndighetsförordnande som riktas mot honom och därför ska de unionsrättsliga bestämmelserna ges direkt effekt.

Genom att tillträda den europeiska unionen har Sverige lämnat över en del av sin suveränitet för att skapa en ny gemensam rättsordning. Denna rättsordning ska inte bara komma medlemsstaterna till godo utan också deras medborgare. Fysiska och juridiska personer inom EU kan direkt inför nationell domstol avkräva sin rättighet om personen upplever att dess rättigheter i EU-lagstiftningen inte tillgodoses eller tillämpas av medlemsstaten.

Ett klarläggande
Till offentligrätten brukar olika principer kopplas. Några av dessa är

- Legalitetsprincipen - Handlingar och beslut måste ha stöd av lag/ha författningsstöd.

- Objektivitets- och likhetsprincipen - Alla ska behandlas lika vilket bland annat betyder att jäviga tjänstemän inte får handlägga ett ärende.
- Proportionalitetsprincipen - En princip som blivit starkare i och med EU-rätten, som syftar till att vara ett skyddsnät för den enskilde. De medel de allmänna tar i anspråk ska stå i proportion till de mål de önskar uppnå.
- Officialprincipen - En förvaltningsmyndighet bär det yttersta ansvaret för att ett ärende blir ordentligt utrett.
- Rätten till partsinsyn - En part i en beslutsprocess har rätt till insyn i ärendet.
- Myndighetens motiveringsskyldighet - En förvaltningsmyndighet måste alltid motivera sina beslut (en del av skyddet för objektivitets och likhetsprincipen).

Utsläpp av fosfor från anläggningen

Till anläggningen förs avloppsvatten från [disk, dusch, toalett] från fritidshuset. Bostadshuset är ca 65 kvm. Anläggningen är försedd med en 3 m^3 slamavskiljande trekammarbrunn samt en 15 m^2 grusbädd för infiltration. Dimensionering har utgått ifrån att omhänderta och reducera fosfortillförseln ifrån 4 till 5 permanentboende. Efter slamsugning med *2,55 personer i hushållet tillförs 650g/år (70% närvaro 1,5gpd 1/3de1 i slam). Fastigheten används dock för fritidsboende (180 pd /år) och där **180g / år lagras in i fastighetsägarens jordmassor. * Normalfamilj enl. SCB ** 2kr fosfor-göd värde

Påståendet att anläggningen via bäcken skulle föra ut fosfor i Bratteforsån är helt befängt. Detta har han kunnat visa genom data om hur forfor reduceras i mark (22 paper se nedan). Uppgifterna styrks ytterligare av bevisningen om att bäcken som påstås ha kunnat överföra fosfor till Bratteforsån konstaterats som näringsfattig. Även kommunens påstående om att Bratteforsån är övergödd saknar grund.

Relevant forskning

Forskningsrapporterna är baserade på 22 paper som redan i januari 2006 sammanställdes och offentliggjordes och där EA lika fastighetsägaren mycket noga

har undersökts med avseende på fosforpåverkan till vatten efter retention (fosforupptag i jord). Slutsatsen ges i sammanfattningen som anger att 99 % av fosfortillförseln i mark ifrån EA generellt redan binds in då flödessträckan igenom jord är 10 m. Därefter så tillförs ingen fosfor till recipienten (vatten). Även hur ålder påverkar fosforreduktion i jordmassorna har undersökts, resultatet uppvisar att inga tecken kan påvisas som anger att retentionsförmågan avtar (75 års konstant fosfortillförsel anges) Wieskl and Howes 1992. Robertson 2 000 anger att endast 0,2 % av retentions-jordens totala (Fe) järninnehåll hade bundit in hela fosfortillförseln ifrån ett EA efter 2 års fosfortillförsel."Suggesting that the system would remain effective for many years". Samtliga paper är författade efter mycket omfattande fältmässigt genomförda och noga analyserade provtagningar som har genomförts av mycket ämneskunniga experter inom området.

Att sammanfattningen som anges är mycket väl underbyggd står därmed utom all rimlig tvekan. EA med slamavskiljning ger generellt ett 100 % fosforupptag i jordmassor redan inom 10 meter ifrån avloppsbädden.

Sammandrag
Nämndens beslut att förbjuda avloppsanläggningen och besluta om vite är uppenbart oriktigt, vilket nämnden enkelt kunnat konstatera och det är även enkelt att rätta beslutet varför nämnden haft en skyldighet att rätta sitt felaktiga beslut.

Sveriges lagstiftande församling har, utan att något undantagande anges, bekräftat giltigheten av EU-direktiv som överordnad såväl miljöbalken som förvaltningslagstiftning. Det finns flera rättsfall som visar hur tillämpbarheten av proportionalitetsprincipen har implementerats i flera rättsfall, vilket innebär att denna allmänna rättsprincip gäller för hans överklagande.

Uddevalla kommun har i ärendet bl.a. gjort följande.

1) Bortsett från proportionalitetsprincipen med testförfarandet enligt Vattendirektivet så är kommunens anförande om att en avvägning enligt 2 kap. 7 § miljöbalken ”att åtgärden är rimlig i förhållande till miljönyttan” uppenbart oriktig.
2) Såväl sakfel samt uppenbara faktafel har uppdagats i kommunens beslutsunderlag, dessa brister har legat till grund för det uppenbart felaktiga avslagsbeslutet av hans vitesöverklagan samt dess omprövningsbeslut.
3) Felaktigheter och undanhållen fakta: uteblivet proportionalitetstest, Viss vattenexpertisrapportering, åvattenbedömningen, bäckvattenpåverkan, avloppsfunktionen, bygglovsgivandet, anläggningens åldrande, infiltrationsförmågan, fosforupptag i mark samt slamavskiljning, fosformängd, fosforkostnad, konstruktion (luftare) samt antaget vattendirektiv.
4) Underlåtit att såväl inhämta samt ta del av de fakta som gäller för överklagansärendet i sak.
5) Underlåtit att ta fram och redovisa den beräknade fosforpåverkan med dess ekonomiska redovisning enligt EU:s vattendirektiv. (EU200/60 W Economic). Det har alltså inte varit rätt att rikta ett ingripande åtgärdskrav utan att göra en sådan beräkning. Hade beräkningen gjorts så hade aldrig bedömningen om kravåtgärdande för hans avloppssystem uppkommit.

Uddevalla kommuns fosforreduktionskrav uppfyller inte EU-direktivet (Vattendirektivet) som anger att det ska upprättas samt redovisas vilket reduktionsmålvärde som eftersträvats och att redovisning ska anges i antalet kg/år, samt att reduktionsangivelsen även ska ange kostnadsutvärdering där jämförelsetal upprättas. Direktivet anger skyldighet att respektive fastighetsinnehavares påverkansgrad bedöms separat.

Egendomsrätt, medborgarens skydd mot myndighets maktmissbruk där ekonomiska förutsättningar anges som grundläggande kriterier då årliga kostnadsfördyringar utkrävs. Proportionalitetsprincipen är antagen i allmän rättsprincip som även

innebär att ekonomiska hänsynstaganden med jämförbarhet iakttages för att utöva krav på reducerande fosformiljöåtgärder

i) Dels ska kunna konstateras om vattnet är bedömt som GOD. Bratteforsån är bedömd som GOD.

ii) Dels så ska ett reduktionsmål beräknas, fastställas samt anges, exempelvis antal kg fosfor/år

iii) Dels så ska samtliga påverkansfaktorer med dess separerade utfallskostnader beräknas och kunna kostnadspresenteras separat inför varje proportionalitetsbedömning inför åtgärdskrav och åtgärdandebeslut.

Familjens årsreduktionskostnad för fosfor från nuvarande påverkansnivå är beräknad till 400 000 kr/kg/år-1 270 000 kr/kg/år.

Det är visat och det är vedertagen fakta om att deras fritidshus med dess användning oerhört högt antaget släpper ut ca 27 g fosfor/år. Avstånd från de nedgrävda infiltrationsrören till bäcken är ca 80 m, att fosforreduktionen dels sker i slamavskiljaren med 1/3 del av 270 g/år samt att jordmassorna, vilka uppgår till 825 ton, därefter tillförs 180 g/år, vilket enligt redovisade och anförda undersökningar, uppvisar att 100 % retention (fosforinbindning) redan sker inom 10-15 m från infiltrationsrören.

Med beaktande av ovanstående och åberopad bevisning ska domstolen upphäva nämndens beslut och återförvisa målet till nämnden för erforderlig handläggning.

Nämnden har

bestritt yrkandet och till stöd för sin inställning anfört bl.a. följande.

Det finns ett tillstånd från 1976 för inrättande av avloppsanordning innehållande en 3 m^3 stor slamavskiljare och en markbädd med måtten 7,5 x 2 meter. Tillståndet

avsåg endast BDT-vatten då det fanns mulltoalett. Anläggningen anlades 1977 och numera går allt avloppsvatten till anordningen. Tillsynsärendet öppnades 2010. Det ursprungliga förbudsföreläggandet utan vitessanktion från 2012 överklagades i alla instanser, men ändrades inte. Svenning Ericsson överklagade även det vitessanktionerade förbudet från 2016, men överklagandet kom in för sent och avvisades.

Samhällsbyggnadsförvaltningen kan inte se att fastighetsägaren anför något i ärendet som skulle föranleda någon annan bedömning än att utsläpp av avloppsvatten, framförallt wc-vatten, från fastighetens befintliga avloppsanläggning bör förbjudas.

På fastigheten Grinneröds-Lissleröd 1:8 finns ett hus som används som fritidshus. Enligt uppgift från fastighetsägaren (enkätsvar från 2010) finns det i huset diskbänk, tvättställ, dusch och framförallt vattentoalett. Fastighetens avloppsanläggning anlades 1977 efter tillstånd beviljat 1976 och består av en slamavskiljare och markbädd och avsåg att omhänderta hushållets bad-, disk- och tvättvatten. Slamavskiljaren har en volym om 3 kubikmeter och markbädden en yta om 7,5 meter x 2. Enligt fastighetsägarens uppgift (från överklagan 2012) har vattenspolande toalett installerats i huset 1987, eller därefter, och avloppet från toaletten leds sedan dess till den befintliga bdt-anläggningen. Något skriftligt tillstånd för anslutningen av wc-vatten finns ej i kommunens arkiv. Vid tillsynen 2010 saknades luftarrör på bädden vilket förväntas medföra en nedsatt syretillförsel och försämrad reningseffekt som följd.

Efter avloppsvattnet passerat avloppsanläggningen når det efter omkring 50 meter ett vattendrag som efter omkring 1 kilometer rinner ut i Bratteforsån, vilken bl.a. är ett skyddat Natura 2000-område. Sedan 2010 har samhällsbyggnadsnämnden i Uddevalla kommun utfört planerad tillsyn på enskilda avloppsanläggningar i stora delar av Bratteforsåns avrinningsområde och ställt krav på många bristfälliga, eller

olagliga, avloppsutsläpp. Fastighetsägare som mottagit åtgärdskrav gällande sina befintliga avloppsanläggningar har sedan dess uppgraderat sina gamla, men i många fall installerat nya, anläggningar för att leva upp till gällande krav.

Den aktuella anläggningen är 42 år gammal och har de senaste omkring 30 åren även tagit emot hushållets wc-vatten. Samhällsbyggnadsförvaltningen bedömer att den befintliga avloppsanläggningen är avsedd för att rena hushållets bad-, disk- och tvättvatten. Skriftligt tillstånd, anmälan, annan dokumentation eller bedömning, saknas för påkopplingen av toalettvatten och förvaltningen bedömer att avloppsanordningen inte är att betrakta som tillräcklig för rening av wc-vatten, och att det är skäligt att ställa krav på åtgärder.

Samhällsbyggnadsförvaltningen kan inte se att fastighetsägaren anför något i ärendet som skulle föranleda någon annan bedömning än att utsläpp av avloppsvatten, framförallt wc-vatten, från fastighetens befintliga avloppsanläggning bör förbjudas.

Kort sammanfattning av första tillsynsärendet (vårt dnr: MEA.2010.2448)
Under 2010 utförde miljö- och stadsbyggnadsnämnden (nuvarande samhällsbyggnadsnämnden) planerad tillsyn i området där fastigheten Grinneröds Lissleröd 1:8 ingår. Inför den planerade tillsynen skickade nämnden ut skriftlig information och platsbesök utfördes av förvaltningens personal den 2 juni 2010.

Efter tillsynen fattade miljö- och stadsbyggnadsnämnden beslut om förbud av utsläpp av avloppsvatten från den befintliga anläggningen. Beslutet om förbud överklagades av fastighetsägaren, med avslag hos länsstyrelsen och mark- och miljödomstolen och slutligen meddelade Mark- och miljööverdomstolen i februari 2012 att ärendet inte beviljas prövningstillstånd. Nämndens beslut om förbud mot utsläpp trädde ikraft den 2015-05-31.

Kort sammanfattning av andra tillsynsärendet (vårt dnr: MEA.2016.175)
Efter att det första förbudsärendet trätt ikraft gick samhällsbyggnadsnämnden vidare i frågan genom att fatta ett nytt beslut om förbud mot utsläpp, denna gång kopplat till ett vite. Nämnden fattade sitt beslut den 14 april 2016 med ett vitesbelopp om 100 000 kronor, beslutet delgavs fastighetsägaren och vann laga kraft den 2016-05-15. Fastighetsägaren inkom med överklagan av nämndens beslut om nytt förbud kopplat till vite den 2016-05-17. Samhällsbyggnadsnämnden avvisade överklagan den 2016-05-20. Beslutet om nytt förbud kopplat till vite trädde ikraft den 2017-04 30.

Kort sammanfattning av det nu aktuella ärendet gällande begäran av omprövning (nämndens dnr: MEA.2017.2060)
I samband med att nämndens nya beslut om förbud kopplat till vite trädde ikraft inkom fastighetsägaren den 2017-05-03 med en begäran om att ärendet skulle omprövas. På grund av hög arbetsbelastning hos förvaltningen blev fastighetsägarens skrivelse med begäran av omprövning fördröjd.

Samhällsbyggnadsnämnden beslutade vid sammanträde den 24 maj 2018 att inte bevilja fastighetsägarens begäran om omprövning. Fastighetsägaren överklagade nämndens beslut, i rätt tid, och nämnden översände ärendet till länsstyrelsen som avslog överklagan den 2018-12-17.

DOMSKÄL

Bevisning

Svenning Ericsson har som skriftlig bevisning i målet åberopat bl.a. följande.

- European Commission. Common Implementation Strategy for the Water Framework Directive (2000/60/EC) Water Economic. Guidance Document No 1 Economics and the Environment – The Implementation Challenge of the Water Framework Directive https://circabc.europa.eu/sd/a/cffd57cc-8f19-4e39-a79e-20322bf607e1/Guid

ance%20No%201%20-%20Economics%20-%20WATECO%20(WG%202.6).pdf

- Utdrag ur prop. 2016/17:180, En modernare och rättssäker förvaltning – ny förvaltningslag (s. 57)
- Utdrag ur prop. 1997/98:45, Miljöbalk Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen (s. 200, 201, 231-232)
- http://www.diva-portal.se/smash/get/diva2:626040/FULLTEXT01.pdf (s. 21, 64)
- http:www.havochvatten.se/hav/samordning—fakta/miljomal—direktiv/vatten/vattendirektivet.html
- http://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:5c835afb-2ec6-4577-bdf8-756d3694eeb.0004.02/DOC_1&format=PDF
- (EU200/60 W Economic)
- https://viss.lansstyrelsen.se/ReferenceLibrary/53316/Rapport2016-19-Atgarder-mot-overgodning.pdf
- Förslag till beslut (Uddevalla kommun) av den 20 oktober 2010, med kommentarer, se bilaga 2.
- Översiktskarta fastighet
- Provtagningsrapport Bäckvatten
- Bratteforsåns vattenstatus vid avsyn
- Ekonomisk rimlighetsavvägning
- Ekonomisk kostnadskalkyl
- Fosforkunskap 1-5

Nämnden har som skriftlig bevisning i målet åberopat bl.a. tillstånd, ansökan och ritning/skiss från 1976/77.

Mark- och miljödomstolen har den 9 april 2019 hållit sammanträde i målet. Parterna har härefter beretts möjlighet att slutföra sin talan.

Tillämpliga bestämmelser
Tillämpliga bestämmelser liksom deras tillämplighet i förevarande mål framgår av länsstyrelsens beslut.

Mark- och miljödomstolen vill här särskilt framhålla att det handlar om en omprövning av beslut enligt 38 § förvaltningslagen (2017:900). Det mark- och miljödomstolen har att pröva är alltså huruvida nämnden bort ändra sitt lagakraftvunna beslut på den grunden att det är uppenbart felaktigt i något väsentligt hänseende på grund av att det har tillkommit nya omständigheter eller av någon annan anledning och beslutet kan ändras snabbt och enkelt utan att det blir till nackdel för någon enskild part.

Länsstyrelsen har i sitt beslut återgett några av de förarbetsuttalanden (prop. 2016/17:180) som ligger bakom bestämmelsen. Domstolen anser det vara av vikt för förståelsen för domslutet att återge dem utförligt.

Det konstateras inledningsvis att den bakomliggande orsaken till att beslutet har blivit uppenbart felaktigt saknar betydelse för tillämpningen av bestämmelsen och att det i ett enskilt fall kan vara *tillkommande omständigheter* som påverkar ställningstagandet men det kan också finnas anledning av andra skäl att ändra ett beslut, t.ex. *felaktigheter av saklig eller processuell natur* (2016/17:180, s. 330).

Mark- och miljödomstolen konstaterar här att det som klaganden gör gällande i målet inte handlar om tillkommande omständigheter utan att det som görs gällande är processuella brister (t.ex. att proportionalitetsprincipen inte har tillämpats) och felaktigheter av saklig natur (t.ex. att nämnden gjort en felaktig bedömning beträffande att det via bäcken skulle föras ut fosfor i Bratteforsån).

I propositionen förklaras sedan uttrycket ”uppenbart felaktig”: med uttrycket markeras att det ska vara fråga om ett fel som är enkelt för myndigheten att konstatera. Det innebär t.ex. att kravet sällan torde vara uppfyllt om det krävs omfattande kompletterande utredningsåtgärder för att klarlägga om sakförhållandena som beslutet grundar sig på är felaktiga. (2016/17:180, s. 330).

Frågan är då hur omfattande sakprövning som kan eller ska göras för att det ska vara ”enkelt” att konstatera ett fel.

Av rättsfallet RÅ 1996 ref. 51 (Regeringsrättens dom av den 24 maj 1996), där Regeringsrätten bedömde tillämpningen av 27 § förvaltningslagen (1986:223) som motsvarar nuvarande 38 §, framgår bl.a. följande.

Bestämmelsen ska enligt förarbetena till lagstiftningen (prop. 1985/86:80 s. 76) uppfattas som ett minimikrav och utgör alltså inte en uttömmande reglering av i vilka fall en myndighet har befogenhet att ändra ett redan fattat beslut. Det innebär att myndigheterna får göra omprövning också i vissa andra fall än då de är skyldiga att göra det enligt förvaltningslagen.

Vidare hänvisar Regeringsrätten till doktrin där bl.a. följande har framhållits. Omprövningar utanför paragrafens ram skall ske med beaktande av allmänna principer om rättskraft. Enligt de allmänna principer om förvaltningsbeslutens rättskraft som utbildats i praxis gäller bl.a. att förbud, förelägganden och liknande betungande beslut kan både skärpas och mildras. Finner myndigheten att ett föreläggande inte längre är påkallat, därför att omständigheterna förändrats, kan det återkallas. Även en ändring, som betingas av att myndigheten gjort en ny lämplighetsbedömning, är i princip tillåten (Hellners-Malmqvist, Nya förvaltningslagen, 4:e uppl, s. 341 f, Ragnemalm, Förvaltningsprocessrättens grunder, 7:e uppl, s. 88).

Med beaktande av detta konstaterar Regeringsrätten att det i många fall föreligger en skyldighet för en myndighet som meddelat ett lagakraftvunnet förpliktande beslut att på begäran av den som drabbats av beslutet ompröva detta. En sådan prövning är i princip inte begränsad till frågan om beslutet är uppenbart oriktigt utan avser beslutets riktighet över huvud taget. Prövningsskyldigheten omfattar dock normalt endast de omständigheter som anförts till stöd för framställningen om omprövning i förening med det som i övrigt är allmänt bekant för myndigheten.

Mot bakgrund av Regeringsrättens uttalande anser mark- och miljödomstolen att prövningen inte endast ska begränsas till huruvida beslutet är uppenbart oriktigt eller inte utan att vad klaganden anfört i sak också ska beaktas.

Kommunens lagakraftvunna beslut av den 14 april 2016 om förbud kopplat till vite vann laga kraft den 30 april 2016. Det handlar alltså om ett förpliktande förbud. Det beslut som kommunen fattade den 24 maj 2018 till följd av klagandens begäran om omprövning innebar att begäran om omprövning avslogs. Av beslutsunderlaget framgår att bedömningen gjorts att det inte inkommit ytterligare uppgifter som föranleder skäl för att ompröva det fattade beslutet.

Vad klaganden anfört som skäl för att ompröva det fattade beslutet är emellertid inte ytterligare uppgifter utan att det skulle föreligga processuella brister och felaktigheter i sak. Detta har förvisso prövats av länsstyrelsen men mot bakgrund dels av att klaganden åberopat ett omfattande material efter länsstyrelsens prövning, dels av att en omprövning av beslutet på dessa grunder (och alltså inte endast ”nya omständigheter”), med hänsyn till instansordningsprincipen, i första hand bör ankomma på nämnden, ska målet återförvisas till nämnden för prövning av klagandens återstående grunder.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 3 (MMD-02)

Överklagande senast den 18 juli 2019.

Christina Olsen Lundh Roger Ödmark

_____

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Christina Olsen Lundh, ordförande, och tekniska rådet Roger Ödmark. Föredragande har varit beredningsjuristen Matilda Karlsson.

LÄNSSTYRELSEN
VÄSTRA GÖTALANDS LÄN

BESLUT	Diarienummer	Sida
2018-12-17	505-27248-2018	1(5)

Rättsenheten
Carolina Bergholtz
Länsjurist

Klagande
(elektronisk delgivning)

Svenning Ericsson
Lönnrunan 54
423 46 Torslanda
svenning@ericsson.ms

VÄNERSBORGS TINGSRÄTT
INKOM: 2019-01-16
MÅLNR: M 220-19
AKTBIL: 3

Överklagande av beslut om att avslå begäran om omprövning av förbud gällande utsläpp av avloppsvatten på fastigheten Grinneröds-Lissleröd 1:8 i Uddevalla kommun

Länsstyrelsens beslut

Länsstyrelsen avslår överklagandet, det vill säga ändrar inte nämndens beslut.

Redogörelse för ärendet

Samhällsbyggnadsnämnden i Uddevalla kommun (nämnden) beslutade den 14 april 2016 (§ 142, dnr SBN-EDP 2016/0175)

att förbjuda fastighetsägare till fastigheten Grinneröds-Lissleröd 1:8, Uddevalla kommun, Svenning Ericsson med personnummer 19510906-5135, att med vite om 100 000 kronor, från 2017-04-30 att släppa ut otillräckligt renat avloppsvatten från wc och bad-, disk- och tvättvatten. Utloppet från den på fastigheten befintliga avloppsanläggningen skall vara permanent tillslutet/förseglat senast samma dag förbudet träder i kraft, för att begränsa skador av verksamheten och för att kontroll ska kunna ske av efterlevnaden av ovan beslutat förbud.

att fastighetsägaren senast 2017-04-30 skriftligen underrättar nämnden på vilket sätt den befintliga anläggningen tagits ur drift.

att detta förbud ska gälla omedelbart även om det överklagas.

Svenning Ericsson har den 3 maj 2017 inkommit till nämnden med en begäran gällande omprövning av nämndens beslut (§ 142). I skrivelsen yrkas även att Uddevalla kommun tills vidare avhåller sig från att begära utdömande av vite tills nämnden tagit upp frågan om omprövning i sak samt att nämnden ska hålla syn på fastigheten.

Nämnden beslutade den 24 maj 2018 (§ 139, dnr SBN 2018/00213) att avslå begäran gällande omprövning av beslut (§ 142) om förbud mot utsläpp av avloppsvatten.

Av tjänsteskrivelse framgår bland annat följande. Enligt 27 § förvaltningslagen ska en myndighet ändra ett beslut som den har fattat som första instans om den finner att det beslut som fattas är oriktigt om det kan ske snabbt och enkelt och utan att det blir till nackdel för enskild part. Samhällsbyggnadsförvaltningen finner inte att det inkommit ytterligare uppgifter som föranleder skäl att ompröva det fattade beslutet.

Svenning Ericsson (klagande) har överklagat nämndens beslut (§ 139) om att avslå begäran om omprövning och yrkar att länsstyrelsen ska visa ärendet åter till nämnden och med ändring av nämndens beslut beslutar att nämnden ska ta upp ärendet för prövning i sak.

Klaganden hänvisar till vad som anförts i nämnden och anför därutöver bland annat följande. I nämndens bedömning för avslag till klagandes begäran om omprövning av vitesbeslut ingår tjänsteskrivelsen där det anges; ”Samhällsbyggnadsförvaltningen finner inte att det inkommit ytterligare uppgifter som föranleder skäl för att ompröva det fattade beslutet.”

Samtliga fakta som har framkommit för vitesöverklagandebeslutet är uppgifter som klaganden själv har införskaffat sig och som klaganden har framfört i sin begäran om omprövning/ändring. Genom att nogsamt granska och nogsamt redovisa vad som gäller har det uppenbart oriktiga vitesbeslutet styrkts. Det finns en skyldighet för kommunen att ta del av faktaredovisningen för att omprövning ska ske. De har inte vidtagit någon reell prövning vid omprövningen. Hade de gjort det skulle de ha märkt hur mycket nytt som är med.

- Bevisföring för tillståndsgivning av att bygglovsgodkännande har givits genom kommunens egen anvisning enligt ”ny plan- och bygglag” som har tagits fram samt presenterats i överklagandet. (Se lagstiftarens beslutade PBL med förenkling som infördes fr.o.m. den 1 juli 1987)
- Vattenövergödning av anfört åvatten men som innebar God nivå redan tre år före besiktningsdatum.
- Redovisning av jordbrukets fosfor-påverkansfaktor för anfört åvatten som är baserad i relation till de 200 små avloppens påverkan på det anförda åvattnet.
- Den av kommunen anförda bäckens göd-påverkan till åvattnet men där näringsbrist har uppdagats genom av klaganden anlitat kontrollorgan.
- Redovisning av göd-värdet av fastighetens fosfortillförsel till de jordmassor som finns mellan anförd näringsfattig bäck och fastighetens infiltration är värt 3,5 kr/år samt utgör 270 g/år.
- Redovisning av fosfor-göd-värdet av fastighetens årliga fosfortillförsel till det näringsfattiga bäckvattnet och som högst sker med 19 g / år som är värt 42 öre/ år efter det att jordmassorna genom s.k. retention lagrar 155 g/ år av tillförd mängd.
- Utvärdering samt redovisning av fosforupptaget i aktuell jordmassa med förändringshastighet inom en 10 meter bred jordplymsutbredning ifrån låg fosformängd till medelnivåmängd. Detta förutsatt att tillförseln sker

kontinuerligt i 300 år varefter jorden på en delsträcka av 10 meter mot bäckvattnets ena sida innehar medelfosfornivå. (Den konstaterat näringsfattiga bäcken är ca 1 kilometer lång samt har därmed 2 kilometer sidoexponering mot jordmassornas vattentillförsel)

- Resurs-ineffektiviteten med redovisning av kravåtgärdskostnad ställs direkt mot det miljömässigt tillförda fosforvärdet till den näringsfattiga bäckens vatten som anger 1,3 miljoner kronor/ kg fosfor/ år.
- Utvärdering samt redovisning av påstådd s.k. breddning (om de risker som föreligger samt om så skulle ske – vilken miljöpåverkansbedömning som då gäller för breddning och som är obefintlig)
- Utvärdering av kommunens anförande om att luftare saknas men som menligt syresätter infiltrationsförmågan med den påföljande miljöresursförlust som sker genom att livslängdsförkortningen negativt påverkar den redan utförda energisnåla, samt redovisat miljöeffektiva funktionen.

Ingen av ovanstående punkter redovisades av klaganden på ett samlat och överskådligt sätt under överklagandeprocessen. Enligt 23 § förvaltningslagen (2017:900) ska kommunen se till att ett ärende blir utrett i den omfattning som dess beskaffenhet kräver samt ska genom frågor och påpekanden verka för att parten förtydligar eller kompletterar framställningen, för det fall det behövs. Kommunen har haft en skyldighet att ta del av samt utvärdera de sakförhållanden som har presenterats i klagandes begäran om omprövning. Saklig utvärdering har inte skett. Samtliga faktauppgifter som klaganden presenterat har skett genom omfattande samt grundliga analyser. Där ingår beräkningar av bland annat det tillförda fosforvärdet ställs i relation till påverkan, resursineffektiviteten har klarlagts. Att ta del av och redovisa gällande forskning inom fosforområdet samt att utförligt presentera dessa fakta i överklagandet har tagit lång tid i anspråk.

I detta fall har kommunen haft lång tid på sig mellan hans begäran om omprövning till då avslagsbeslutet fattades (fr. o. m. den 3 maj 2017 t. o. m. den 24 maj 2018) och haft möjlighet att ta del av och granska de fakta som presenterats. Med hänsyn till hur beslutet är motiverat och att det inte alls går in på de fakta som presenterats uppfattar klaganden att kommunen inte tagit del av och beaktat uppgifterna.

Vitesbeloppet 100 000 kronor är ställt mot miljöineffektivitetsredovisningen som klaganden tagit fram och presenterat i överklagandet men som kommunen förutsatts redan skulle innehaft kännedom om i sin egen utredning för beslutet. Detta framgår av kommunens egenupprättade och antagna miljöpolicy som är daterad den 10 oktober 2012, § 203 och anger att ”värdera miljöåtgärder långsiktigt och göra ekologiskt hållbara investeringar”.

Den årliga reduktionsåtgärdskostnaden för klaganden och hans familjs fosforpåverkan motsvarar tre gånger guldpriset.

Sveriges författning är grundlagsbaserad samt förutsätts gälla lika för samtliga av landets medborgare.

Skälen för Länsstyrelsens beslut

Genom nämndens nu aktuella beslut att avslå begäran om ändring av tidigare meddelat beslut (§ 142) får nämnden, i enlighet med de lagbestämmelser som finns avseende ändring av ett lagakraftvunnet beslut, anses ha tagit ställning till de nya uppgifterna i sak.

Frågan om omprövning eller ändring av en myndighets beslut regleras inte i miljöbalken. I detta ärende är förvaltningslagen tillämplig. Vid tidpunkten för kommunens beslut var den äldre förvaltningslagen (1986:223), ÄFL, fortfarande gällande och därmed tillämpades 27 § ÄFL vid prövning av klagandes begäran om omprövning. Den nya förvaltningslagen (2017:900), FL, har sedermera trätt i kraft och ska således tillämpas vid bedömningen av om nämnden haft fog för att avslå aktuell begäran om omprövning av nämndens beslut den 14 april 2016 (§ 142). Tillämpningen av FL istället för ÄFL medför ingen större skillnad i sak.

I 37 § första stycket FL anges att en myndighet får ändra ett beslut som den har meddelat som första instans om den anser att beslutet är felaktigt på grund av att det har tillkommit nya omständigheter eller av någon annan anledning.

Av 38 § FL framgår att en myndighet ska ändra ett beslut som den har meddelat som första instans om den anser att beslutet är uppenbart felaktigt i något väsentligt hänseende på grund av att det har tillkommit nya omständigheter eller av någon annan anledning och beslutet kan ändras snabbt och enkelt utan att det blir till nackdel för någon enskild part.

Av författningskommentaren till FL framgår att den bakomliggande orsaken till att beslutet blivit uppenbart felaktigt saknar betydelse för tillämpningen av bestämmelsen. Det kan i ett enskilt fall vara tillkommande omständigheter som påverkar ställningstagandet men det kan också finnas anledning av andra skäl att ändra ett beslut, t.ex. felaktigheter av saklig eller processuell natur. Med uttrycket uppenbart felaktigt markeras att det ska vara fråga om ett fel som är enkelt för myndigheten att konstatera. Det innebär t.ex. att kravet sällan torde vara uppfyllt om det krävs omfattande kompletterande utredningsåtgärder för att klarlägga om sakförhållandena som beslutet grundar sig på är felaktiga. En förutsättning för att myndigheten ska vara skyldig att ändra ett uppenbart felaktigt beslut är att det kan ske snabbt och enkelt (prop. 2016/17:180 s. 330).

Länsstyrelsen har gått igenom handlingarna i ärendet och tagit ställning till vad som anförts av Svenning Ericsson i överklagandet. Länsstyrelsen anser att nämndens beslut inte innehåller några formella eller sakliga brister av sådant slag som motiverar en ändring av beslutet. Vidare bedömer

Länsstyrelsen att det inte framkommit någon ny uppgift som leder till att nämndens beslut om förbud den 14 april 2016 (§ 142) framstår som uppenbart felaktigt i något väsentligt hänseende och som följaktligen skulle kräva ett ändrat ställningstagande från nämndens sida. Länsstyrelsen anser därför att nämnden haft fog för att avslå begäran om omprövning av beslutet.

Mot bakgrund av ovanstående ska överklagandet avslås.

I detta ärende har länsjuristen Linda Darestam beslutat och länsjuristen Carolina Bergholtz varit föredragande.

Carolina Bergholtz

Linda Darestam

Detta beslut har godkänts digitalt och saknar därför namnunderskrifter.

Kopia till:
Samhällsbyggnadsnämnden i Uddevalla kommun,
kommunen@uddevalla.se

Så här överklagar du Länsstyrelsens beslut

Länsstyrelsens beslut kan överklagas hos Mark- och miljödomstolen vid Vänersborgs tingsrätt. **Överklagandet ska dock skickas eller lämnas till Länsstyrelsen.** Länsstyrelsens e-postadress är vastragotaland@lansstyrelsen.se. Skickar du med vanlig post är adressen Länsstyrelsen i Västra Götalands län, 403 40 Göteborg.

Har överklagandet kommit in i rätt tid överlämnar Länsstyrelsen överklagandet och handlingarna till mark- och miljödomstolen.

Överklagandet ska ha kommit in till Länsstyrelsen **inom tre veckor** från den dag du fick del av beslutet. Är du osäker på när tiden går ut kan du kontakta Länsstyrelsen. Om den som överklagar är en part som företräder det allmänna, exempelvis en kommunal nämnd, ska överklagandet dock ha kommit in inom tre veckor från den dag då beslutet meddelades.

Överklagandet ska vara skriftligt. I skrivelsen ska du ange
- ditt namn, adress, telefonnummer och eventuell e-postadress,
- vilket beslut du överklagar, till exempel genom att ange beslutsdatum och ärendets diarienummer, samt
- hur du anser att Länsstyrelsens beslut ska ändras och varför det ska ändras.

UDDEVALLA KOMMUN
MILJÖ OCH STADSBYGGNAD

HANDLÄGGARE
Miljöinspektör, Tony Grantz
TELEFON 0522-69 73 17
tony.grantz@uddevalla.se

FÖRSLAG TILL BESLUT 1 (4)

2010-10-20 ONR: 2010:2448

Ericsson Svenning
Lönnrunan 54
423 46 Torslanda

GRINNERÖDS-LISSLERÖD 1:8

Förbud mot utsläpp av avloppsvatten

Förslag till beslut för Er fastighet
Miljö och Stadsbyggnad följer just nu upp den tillsyn av avlopp som gjorts i Ert område. De fastigheter som inte har en godkänd rening av sitt avloppsvatten måste vidta åtgärder.

I detta utskick finns det förslag till beslut som gäller för Er fastighet. Ni har nu möjlighet att skicka in synpunkter på förslaget innan beslut tas. Eventuella **synpunkter** skall skickas in skriftligt till Miljö och Stadsbyggnad och **ska ha kommit in senast 2010-11-12**.

Har Ni frågor kring förslaget till beslut för Er fastighet, kontakta undertecknad. Vill Ni veta mer om avlopp gå in på vår hemsida, www.uddevalla.se och sök på avlopp (privata)

MILJÖ OCH STADSBYGGNAD

Tony Grantz
Miljöinspektör
Tfn: 0522-69 73 17

Om det är svårt att nå mig på telefon kan Ni också kontakta:
Per Gunnarsson, tfn: 0522-69 73 60
Malin Kolviken, tfn: 0522-69 73 57
Monica Pettersson, tfn: 0522- 69 73 64.

Vänd Blad!

GRINNERÖDS-LISSLERÖD 1:8

2:(1)

Förbud mot utsläpp av avloppsvatten från bostadshus

Förslag till beslut

Miljö- och stadsbyggnadsnämnden beslutar att förbjuda fastighetsägare Eriesson Svenning, personnr: 19510906-5135 att släppa ut otillräckligt renat avloppsvatten från avloppsanläggningen som betjänar fastigheten Grinneröds-Lissleröd 1:8 Uddevalla kommun. Förbudet träder i kraft tre år efter att beslutet tagits. 1

Nämnden beslutar även att utloppet från avloppsanläggningen som betjänar fastigheten skall vara permanent tillslutet/förseglat senast samma dag förbudet träder ikraft, för att begränsa skador av verksamheten och kontroll skall kunna ske av efterlevnaden av ovan beslutat förbud. 2

Lagstöd: Beslutet är fattat med stöd av 26 kap. 9 § miljöbalken och med hänvisning till 9 kap 7 § samt 2 kap 3 och 7 §§ miljöbalken. 3 Beslut om avgift är fattat med stöd av 27 kap 1 § miljöbalken samt 9 kap 5 § förordningen om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken. 4 5

Redogörelse för ärendet

Personal från Miljö och Stadsbyggnad inspekterade 2010-06-02 avloppsanläggningen på rubricerad fastighet. Information om avloppsanläggning samt dricksvattenbrunn har innan besöket inhämtats från arkiv samt enkät inskickad av fastighetsägare. 6

Allmänt om dricksvattenbrunn

Dricksvatten leds från bergborrad brunn in i fastighetens bostadshus.

Allmänt om avloppsanläggningen

Från bostadshuset som används ca 30 dagar om året leds avloppsvatten till trekammarbrunn om 2,8 m^3 och markbädd om 15 m^2 anlagd 1977. Tillstånd att leda bad-, disk- och tvättavloppsvatten till markbädden finns från 1976. Sedan några år leds nu även WC till anläggningen; tillstånd därtill saknas. 7 Luftare i markbädden saknas. 8 En del avloppsvatten verkade vid besöket infiltrera under markbädden. 9

Miljö och Stadsbyggnadsnämndens bedömning

Den befintliga avloppsanordningen för omhändertagande av avloppsvatten kan inte bedömas som godtagbar. 7

Den befintliga markbädden saknar luftare. För WC-avloppsvatten uppfyller en markbädd sannolikt inte dagens reningskrav enligt Naturvårdsverkets allmänna råd: Rening av totalfosfor 90 % samt totalkväve 50 %. Otillräckligt renat avloppsvatten innehåller föroreningar, bakterier och övergödande näringsämnen. 10 Miljö och Stadsbyggnad bedömer att utsläppet innebär risk för förorening av grundvatten och närliggande ytvatten. 11

Fastigheten Grinneröds-Lissleröd 1:8 ligger i ett område med krav på hög skyddsnivå enligt riktlinjer för små avloppsanläggningar i Uddevalla kommun. 12
Avrinning från området sker till Bratteforsån som delvis är ett Natura 2000-område med syfte att bevara dess artrika bottenfauna samt förekomsten av lax och flodpärlmussla. Bevarandeplanen för Bratteforsåns Natura 2000-område pekar ut utsläpp av avloppsvatten som ett av hoten mot området. 13
Avrinningen från området sker vidare till grundområden i havet. Grundområden är känsliga för tillförsel av föroreningar och näringsämnen. Utsläpp av otillräckligt renat avloppsvatten kan orsaka övergödning vilket bland annat kan leda till syrebrist och algblomning. Då utsläpp av orenat avloppsvatten sker till grundvatten och ytvatten motverkas Uddevalla kommuns lokala miljökvalitetsmål: 14
Grundvatten av god kvalitet, Ingen övergödning och Hav i balans. Med hänvisning till avloppsanläggningens utförande och de lokala förutsättningarna på platsen 15
uppfyller avloppsanläggningen inte miljöbalkens krav på försiktighet. Av den anledningen föreslår Miljö och Stadsbyggnad beslut om förbud mot utsläpp av otillräckligt renat avloppsvatten från fastigheten Grinneröds-Lissleröd 1:8 16

Miljö och Stadsbyggnad har gjort en avvägning enligt 2 kap. 7 § miljöbalken att åtgärden är rimlig i förhållande till miljönyttan. 17

Upplysningar

- Syftet med att förbjuda utsläpp från bristfälliga avloppsanläggningar är att Ni själva får möjlighet att välja lösningar. För att Ni ska ha gott om tid på Er att utreda förutsättningarna för avlopp och hitta lämplig reningsteknik träder förbudet i kraft först tre år efter att beslutet tas.
- Se gärna över möjligheten att anlägga gemensamma reningsanläggningar som kan innebära mindre miljöpåverkan, enklare drift och lägre kostnad.
- Faktura skickas med beslutet

Synpunkter på bifogat förslag skickas skriftligt till:

Uddevalla kommun
Miljö och Stadsbyggnad
451 81 Uddevalla

Bifogas
1. Förslag till beslut för Er fastighet

1. Kommunen anger ”Otillräckligt renat”. Den bevisning som jag gett in baserat på vetenskapligt utförda fältundersökningar, sammanställt av Centre Européen d’Etudes des Polyphosphates visar att för enskilda avlopp med slamavskiljning och efterföljande infiltration sker generellt 100 % fosforupptag med rening igenom jordmassor redan inom 10m. Min avloppsanläggning har en sådan utformning.

Källa: https://phosphorusplatform.eu/images/download/ScopeNewsletter63.pdf

2. Kommunen anger att avloppet ska vara tillslutet/förseglat ”för att begränsa skador av verksamheten”. Att det skulle uppstå någon miljöskada på grund av mitt avlopp kan kommunen dock inte påvisa. Fosfor är det 11 vanligaste grundämnet i jorden och 100 %

av min fosfortillförsel sker utom allt rimligt tvivel hamnar i och lagras in i min egendom. Jag har enligt regeringsformen (RF 2 kap 15§) en grundlagsstiftad förfoganderätt som anger att: "ingen kan tvingas att avstå sin egendom till det allmänna... eller tåla att det allmänna inskränker användningen av mark utom då det krävs för att tillgodose angelägna allmänna intressen".
I detta fall finns inget skäl att tåla en inskränkning eftersom det inte finns ett angeläget allmänt intresse att tillgodose.

3. Tillsynsmyndigheten (här kommunen) får enl. 26 kap 9 § MB besluta om de förelägganden och förbud som behövs för att MB samt föreskrifter, domar och andra beslut som har meddelats med stöd av MB ska följas. Samtidigt får inte mer ingripande åtgärder än vad som behövs i det enskilda fallet tillgripas.

4. Enligt 9 kap 7 § MB ska avloppsvatten avledas och renas eller tas om hand på något annat sätt *så att olägenhet för människors hälsa eller miljön inte uppkommer*. Vidare anges att för detta ändamål ska lämpliga avloppsanordningar eller andra inrättningar utföras.

Alltså är MB 9 kap 7§ endast är tillämplig då en miljöstörning ifrån Wc avlopp har kunnat konstaterats. Samtliga infiltrationsrenande avloppsanordningar försedda med slamavskiljning och infiltrationsbädd där avståndet till vatten är över 10 m omfattas därmed inte.

Kommunen har inte kunnat visa att det föreligger en olägenhet för människors hälsa eller miljö vid nyttjande av befintlig avloppsanläggning. Kommunen har inte gett in någon bevisning som styrker att så är fallet. Tvärtom har jag gett in bevisning som visar att Bratteforsån inte är övergödd och inte heller bäcken. Det finns inget som talar för *olägenhet för människors hälsa eller miljön* uppstår på grund av min anläggning. Tvärtom tyder allt på att all fosfor stannar på min egendom.

.

5. Beslut om avgift "med stöd av" MB?

Fastighetsägaren anser att staten genom kommunens "beslut om avgift" har överträtt EU stadgan AVD 1 artikel 17 äganderätt. Fastigheten har överlämnat såväl ritningar samt belägenhet av infiltrationen i terrängen som utom allt rimligt tvivel uppvisar att inga som helst miljöstörningar kan tänkas att kunna uppstå. Anförandet "Med stöd av miljöbalken" är därmed enligt fastighetsägaren fullständigt falskt och är därmed grundlöst.

6. Kommunen har enligt protokollet "från arkiv" "innan besök " haft god kännedom "om i) avloppsanläggningens utrustning ii) dess placering i förhållande till bäckvattnet (se synen som anger "avrinningen") iii) Bratteforsåns totalfosfortillstånd för de tre senaste årens genomsnittsvärde enligt VISS mätresultat som anger 24 µg/lit enl. bil iv) att det är jordbruket som utgör den största påverkande faktorn för Bratteforsåns med beräknad åvattentillförsel om ca 600 Kg fosfortillförsel / år v), att fosforreduktion skall ske baserat enligt WFD där samtliga påverkansfaktorer med respektive kostnadseffektivitetsaspekt skall beräknas och noga anges (OBS detta utgör direktivkrav) Fastighetsägaren anser att Staten genom delegation till Uddevallakommunen med bedömningsgrunden för

Vitesbeslut underlåter att iaktta de regler som WFD anger för myndighetsutövning som oförskyllt drabbat fastighetsägarens rättighet.

Fastighetsägarens hävdar och anser att det inte ens föreligger "skälighet" ifrån staten för att åberopa miljöbalken och att dessutom utnyttja statens våldskapital till rätten att kunna begå egendomsintrång emot enskilda medborgare.

22 noga beskrivna fältmässiga undersökningar anger i sammandrag att generellt så avges endast 0 gram fosfortillförsel / år till vatten ifrån EA utrustade med slamavskiljare och infiltrationsbädd då vattnet ifrån hushållens dusch tvätt kök och WC spolningar har passerat igenom 10 meters jord.

Fastighetsägarens årliga fosforinlagring i jordmassorna sker med 180g som är värt 2kr. Av fastighetsägarens totala fosforalstring med 270g/år så bortforslas 90 g av kommunens slamsugningsbil. 100 % av den tillförda jordfosfortillförseln upptas och lagras permanent in i fastighetsägarens egen jord (22 paper enligt överlämnad bevis-dokumentation). Såväl slamavskiljaren och den efterföljande retentionen (fosforupptaget i jordmassorna) är helt anpassat för att såväl infiltrera all vattentillförsel samt att omhänderta slam ifrån ett helårsboende familjehushåll med 4-5 personer. Fastighetsägaren har under sommarmånader egen-testat sin avloppsanläggnings kapacitet utan att bräddning till inspektionsbrunnen har uppstått. Anläggningen fungerar därmed helt perfekt.

Enligt vetenskapsmännens forskningsrapportering kan endast O g Fosfor / år tillföras till det 60 meter djupa-skogsmarkområdet som utgör jordavståndet mellan fastighetsägarens tomtgräns och bäckvattendraget.

Inga miljöstörningar ifrån fastighetsägarens avloppsanläggning är registrerade, inga luktstörningar är registrerade, inga hälsovårdsrelaterade sjukdomar är registrerade, ingen grundvattenstörning kan förekomma. Det vill säga: "inga åtgärder kan därför avkrävas ifrån fastighetsägaren för att som grundlagens krav anger" krävs för att för att tillgodose angelägna allmänna intressen" (RF 2 §15). Fastighetsägaren anser att samtliga ingripandebeslut som kan reducera medborgarens äganderätt ska grundas på sakskäl som klart redovisas som argument, och att staten i sitt EU förordnande med att upprätthålla lagkrav för medborgerliga rättigheter uppvisar oacceptabla brister såväl i utredningskrav som de mycket stora kunskapsluckor som häri uppvisats för att upprätthålla och kunna utöva en medlemsstats myndighetsutövning.

Samtliga kravframställningar ifrån kommunen på enskilda medborgares egendom ska enligt fastighetsägaren vara sakligt välgrundade och noga undersökta redan innan en så kallad syn sker och att ett åtgärdandekrav därefter noga skall kunna motiveras och anges. Inga som helst funktionsanmärkningar med några som helst åtgärdandekrav får enligt fastighetsägarens bedömning avges genom att ett intrång sker i fastighetsägarens privategendom eller att dess nyttjanderätt begränsas utan att den klarlagda och välgrundade faktabevisningen kan uppvisas som klart och tydligt kan redovisa bevisgrund för att ett ingripandekrav baserat på miljöskäl: "föreligger ett allmänt intresse" (enligt konventionen) samt "krav på allmänt intresse" enligt RF.

Fastighetsägaren anser att staten inte uppfyller den kravställning som anges enligt lag och att beslutet som häri överklagas är uppenbart fel och därmed inom allra snarast skall omprövas. Stadgans Grundläggande rättigheter:

(AVD II Art 17. 1) (AVD VII Art 51 samt art 54) (Art 52 1. samt 3) åberopas av fastighetsägaren.

7. Tillstånd för WC anslutning erhölls 1985.(se JO anmälan om kommun-lagöverträdelsen som skett genom retroaktiv lagtillämpning)

8. Det anges att luftare saknas, vilket stämmer. Luftare medför en stor sanitär olägenhet genom att luktstörningar uppstår. En avsevärt försämrad funktionsnedsättning sker genom syretillsättning till grusbädd. Genomflödesförmågan avtar snabbt till de omkringliggande fosfor-ackumulerande jordmassorna genom att utöka alg-tillväxt i grusbädden. "Saknas" är därmed helt fel ur alla funktionsaspekter (99 % av fosforretention sker genom vätskepassagen i jordmassorna redan inom 10 meter ifrån infiltrationsgrusbädden).

9. "En del vätska" är helt fel då 100% av vätskan ifrån slamavskiljaren infiltreras igenom jordmassorna. Det finns ingen och har aldrig någonsin funnits något dikes eller någon rörförbindelse mellan tomtmarken och bäckvattnet som är belägen 60 meter ifrån fastighetsgränsen. Jag har även med anledning av protokollanförandets helt felaktigt förespeglade infiltrations-påståendet om att infiltrationen är otillräcklig föreslagit kommunen att genomföra omsyn på plats då även marksträckan mellan avloppsanordning och det anförda vattendraget kan kontrollmätas för att konstatera att kartavståndet överensstämmer med verkligheten (80 meter) vilket kommunen vägrat att hörsamma.

10. "Otillräcklig renat" samt uppfyller "sannolikt inte" 90% fosforrening. "Naturvårdsverkets allmänna råd" anförs av kommunen i sak som motiv för att kunna begå ett riktat och mycket omfattande äganderätts intrång emot fastighetsägaren.

Fastighetsägaren anser att bevisdokumentation som fastighetsägaren framför utom allt rimligt tvivel anger: Att 100 % av fosfor som avloppsanläggning tillför så inlagras 100 % i fastighetens jordmassor. Fosforreduktionen i jorden uppnås dessutom generellt att ske redan inom 10 meter. Källa CEEP no 63 2006 som är baserat på fältundersökningar som redovisas av vetenskapsmän genom 22 paper. I fastighetsägarens fall så sker vätskepassagen ifrån fastighetsägarens infiltration igenom 80 meter jordmassor, det vill säga 8 gånger längre än vad fältmässigt utförda väl dokumenterad forskning anger för att generellt uppnå 100 % fosforupptag (retention) i jord. Fastighetsägaren anser att kommunanförandet av Naturvårdsverkets "allmänna råd" samt "sannolikt" utgör helt orimliga och därmed fullständigt oacceptabla påståendeavvikelser ifrån erkänd vetenskap. Forskningens sammandrag redovisades redan i jan 2006 och statens beslut genom kommunen fattades först 2010. Staten genom kommunen har därmed efter hela 5 ÅR efter faktaredovisningen fortfarande använt sig av en helt falsk faktaföring som har inriktats på att kunna genomföra en mycket omfattande egendomsinskränkning

gentemot fastighetsägaren. Är "rimligt i förhållande till miljönyttan". Kränkningar emot de grundläggande rättigheterna har enligt fastighetsägaren utövats av staten via Uddevallakommunen genom åsidosättande av Stadgan (2012/C 326/02) Avdelning VII Artikel 54. Anförandet om att utan skälig grund och rättighet tvinga av fastighetsägaren rätten att använda sin egendom är såpas grovt och så utstuderat falskt och vilseförande så att krav på straffprövning för faktabedrägerier övervägs ifrån fastighetsägaren. Kommunanförandet överträder enligt fastighetsägaren lagstiftning, att ange "sannolikt" i en myndighets åtgärdsmotivering där lagkravet för all myndighetsutövning är att proportionalitetsprincipen strikt tillämpas genom grund-principens samtliga tre "att krav" uppfylls och att dessa tydligt presenterats av staten då krav om "tillslutning" samt det påföljande överklagade viteshotet därefter fattades. Enligt fastighetsägarens bedömning av kommun-myndighetens agerande i sak så kan inget av de tre "att" kraven uppfyllas.
Kommunbeslutet är enligt fastighetsägaren så helt uppenbart felaktigt att det inom allra snarast bör kunna omprövas av samhällsbyggnadsnämndens valda ledamöter alternativt med största skyndsamhet och utan att någon ytterligare fördröjning uppstår av helt uppenbara skäl hävas av Miljödomstolen.

11. Några "Föroreningar" eller bakterier existerar ej efter det att fastighetens undermark-rening skett.

12. Fastighetsägaren anser att staten genom kommunanförandet är helt oförenligt med lag. "enligt Uddevallakommunens riktlinjer för små avloppsanläggningar" anförs. "Kommunriktlinjerna" förutsätts därmed att kunna tillämpas överordnat medborgerliga rättigheter. Kommunanförandet utgör enligt fastighetsägarens uppfattning en direktöverträdelse av EU medlemskapets lydnadskrav enligt Stadgan art 54. Proportionalitetsprincipen stadgan, RF samt WFD direktiv är lag. Enligt fastighetsägarens uppfattning så är informationen om " Kommunriktlinjerna" direkt vilseledande samt ger medborgaren intrycket av att kommunen tillämpar sin helt egna lagstiftning som är grundat på lokalpolitiskt egenfattade bestämmelser.

13. FWD (2000/60/EC) förutsätter att inga som helst "kommunala specialregler" gäller då ett vattendrags fosforkällor har bedöms och att åtgärd krävs till "GOD". Att beräkna och öppet redovisa största möjliga fosfor-reduktion till den allra lägsta kostnad gäller för samtliga åtgärdskrav enligt FWD. Medlemsstaterna är skyldiga att uppfylla samtliga undersökningsförpliktelser och att genomföra samtliga utredningsförfaranden vetenskap, provtagningar och analyser samt fältmässigt utredda faktabaserade resultatangivelser avkrävs. Det är alltså inte fastighetsägaren utan staten genom kommunen som har "bevisbördan" om att ett vattendrag är övergött eller ej. Statens undersökningsåtagande (genom kommunens delegerade myndighetsansvar) omfattar i) dels att redovisa vattnets göd-statusnivå samt att ii) utföra nödvändiga faktorberäkningar i enlighet med WFD iii) Innan något enda åtgärdande för ett enda EA:s fosforreduktion kan utkrävas. Att ange kostnadseffektiviteten för den mycket låga fosforreduktion som ett EA krav utgör i kg/kr/år för att därmed uppnå gränsvärdet GOD

i enlighet med WFD är enligt fastighetsägaren helt bortkastat. EA som är försedda med slambrunn o infiltration kan över huvud taget inte alstra fosfor i den omfattning och till den föreskrivna reduktionskostnadsnivån (most cost- effectively) nivån enl. (Article 11 Annex III) som exv. Jordbruksfosfor, skogsbruket, nedfall, samt industriella fosforutsläpp åstadkommer. Att Uddevallakommunen över huvud taget har kunnat bedöma att fastighetsägarens EA över huvud taget skulle kunna påverka Bratteforsåns fosforstatusnivå i den omfattningen så att ett åtgärdande baserat på (most cost-effectively) bryter enligt fastighetsägaren fundamentalt emot WFD.

RÅDETS DIREKTIV av den 21 maj 1991 om insamling och rening av avloppsvatten från tätbebyggelse det s.k. "Tätbebyggelsedirektivet" (9 1 /271 /EEG) gäller enbart för hopsamling, rening och utsläpp av avloppsvatten ifrån tätbebyggelse. Inom Sverige, Norge, Danmark och Finland så har ett tättbebyggt område minst 200 invånare, avståndet mellan husen är mindre än 200 meter, och andelen fritidsfastigheter understiger 50 procent.
*(Källa http://sv.wikipedia.org/wiki/T%C3%A4tort)

Tätbebyggelsedirektivet anger var gränsdragningen för EU medborgarnas egendomsskydd går. Att använda EA med dess äganderättsskydd enlighet stadgan upp till tätbebyggelsedirektivets gränsdragning utgör en EU stadgad rättighet.
Sverige tillämpar enligt fastighetsägarens uppfattning inte EU stadgans klart angivna skyddslagstiftning. Gränsdragningsskyddet emot helt uppenbara äganderättighetsintrången negligeras enligt fastighetsägarens uppfattning helt av Sverige och dess myndigheter.

14. Bratteforsåns vattendrag är enligt mätresultaten som anges av VISS GOD det vill säga, vattnet är ej övergött.

15. Fastighetsägaren anser att Statens agerande om att införa användarförbudet är oacceptabelt och att myndighetsutövningen som uppvisas förutsätter att: EU direktivet WFD, Stadga, samt RF ej skall tillämpas då svenska medborgare utsätts för äganderättsintrång ifrån staten.

16. Kommunen anger ”Lokala förutsättningar på platsen”. Fastighetsägaren menar att kommunens påstående inte är grundad i fakta. Varken bäckvattnets samt åvattnets vattenstatus hotas av fastighetens WC fosfor, vilket är ett obestridligt faktum som är ställt utom allt rimligt tvivel. (” de lokala förutsättningarna på platsen” utgörs av den häri presenterade bevisföringen genom i) VISS mätresultat ii) det certifierade kontrollorganet som har anlitats för bäckvattenanalys. samt iii) den samfällda vetenskapens väldokumenterade fältundersökningar där 22 välmeriterade forskare inom ämnesområdet generellt anger att 99% av fastighetsägarens fosforreduktion sker redan inom 10 m ifrån infiltrationsrören och att anläggningens ålder helt saknar betydelse för dess fosforavskiljande funktionsförmåga.

Kommunens hänvisning till ”Lokala förutsättningar” samt ”uppfyller inte miljöbalkens krav på försiktighet” saknar enligt mig verklighetsgrundad relevans. Även påståendet om ”Bristfälliga avloppsanläggningar” saknar all relevans i ärendet med hänsyn till fastighetens konstaterade rening och dess kapacitet.

: Samtliga enskilda avloppsanläggningar som är försedda med såväl slambrunn samt fungerande infiltration och som belägna så att infiltrations sträckan i jord under mark är mer än 10 meter kan ej bedömas som bristfälliga. Enligt vetenskapsmännens forskningsresultat så innehar dessa enskilda avlopp fullt ut kapacitet att genom rening samt inlagring (retention) i jordmassorna omhänderta 100 % av den fosfor som tillförs det enskilda avloppet genom WC. Inlagringen sker enligt forskarkåren helt naturligt och är mycket miljöeffektivt eftersom ämnet, som ju är naturligt i jorden, lagras i 100 tals år och utan att recipienter tillförs fosfor. Avståndet mellan den häri aktuella fastighetens infiltrationsrör till tomtgränsen är 20 meter. Avståndet ifrån tomtgränsen till recipienten är ytterligare 60 meter. Jag har även anlitat ett certifierat laboratorium för att analysera det bäckvattnet. Resultatet visade att bäckvattendraget är näringsfattigt med totalfosforhalt uppmätt till 10 µg/lit mot 25 µg/lit som är gränsdragning för GOD s Fastighetsägarens framförda bevisning visar att anläggning över huvud taget inte leder till och kan ej heller tänkas att kunna leda till att någon som helst olägenhet för människors hälsa eller miljön uppstår. (Vitesbeslutet är enligt fastighetsägaren fullständigt befängt)

17. Fastighetsägaren anser att en kommuntjänsteman har brustit i undersökningsplikt och att gärningen ryms inom bb. 20 kap 1§ tjänstefel.

Sammanfattning

Genom att anföra miljöbalken så har Uddevallakommunen avsynat fastighetsägarens privategendom trots att inga mätbara tecken förelåg som kunde påvisa att någon övergödning förelåg då syn genomfördes. Det hade dessutom varit enkelt för kommunen att utan platsbesök studera de ritningar som ligger till grund för 1985 års bygglov för att kunna konstatera det fullständigt orimliga i att fastighetsägarens tillförda mängd med 180 g fosfor/år helt utan retention(fosforupptag) skulle kunna passera igenom 80 meter med näringsfattig jord och som väger 2000 ton. Fastighetsägaren har i sin överklagan överlämnat sammanfattning av 22 vetenskapsmäns paper om vad som generellt gäller för fosfortransport igenom jordmassor som berörs av fastighetsägarens EA sammanfattningen uppvisar att 100 % av fastighetsägarens tillförda WC fosfor upptas och inlagras i jorden redan 10 meter innanför tomtgränsen. Detta är vetenskapligt belagt och utgör därmed en helt obestridlig bevisföring. De vetenskapligt fältmässigt genomförda undersökningarna klarlägger att fosforinlagringen (retention) sker redan inom 10 meter ifrån min anläggnings infiltrationsbädd. Avståndet mellan fastighetsägarens infiltrationsrör till tomtgränsen är uppmätt till 22 meter, avståndet ifrån tomtgränsen till det näringsfattiga bäckvattnet (recipienten) är ytterligare 60 meter någon som helst ytterligare vätskepassage än igenom de 80 meter och 2000 ton tunga

jordmassorna existerar inte. Resultatet av forskarrapporterna med sammandraget (Conclusions) är daterad januari 2006 det vill säga redan fyra år innan kommunens syn med kravet om att fastighetsägaren skall upphöra med att tillföra fosfor i sin egen jord. Fastighetsägaren anser att staten genom kommunens myndighetsagerande i sak är helt oacceptabelt. Jag har för att häva kommunens beslut om "att sluta igen" min egendom även tvingats till att anlita ett certifierat laboratorium som har analyserat bäckvattnet. Bäckvattnets analysresultat med 10 µg/lit uppvisades redan 2014 det vill säga hela 8 år efter det att forskarrapporten offentliggjordes. Bäckvattendragets totalfosforhalt anger halva värdet för status GOD med totalfosfor 25 µg/lit som anges i enlighet med WFD.

Kommunen har via delegering övertagit statsansvaret som baserats på att efterleva lag enligt EU stadgan samt WFD då beslut fattas om att fastighetsägaren skall fråntas rättigheten till att fritt kunna använda sin privata egendom. Som kontrollansvarig myndighet gentemot fastighetsägaren så har staten enligt fastighetsägaren överträtt Stadgan, RF samt proportionalitetsprincipen enligt WFD. Fastighetsägaren anser att staten ej haft rättighet att avsyna fastighetsägares privategendom. Staten har enligt fastighetsägaren ej heller haft rätt att debitera fastighetsägaren för syn. Staten har enligt fastighetsägaren ej heller haft rätt till att ange något som helst anförande som riktas emot fastighetsägarens privategendom, dess skötsel, dess utförande, dess ålder eller dess användning då det inte förelåg någon som helst registrerbar miljö eller hälsomässig störning ifrån fastigheten vilket föranlett att den svenska staten mot fastighetsägarens mänskliga rättighet som anges enligt stadgans samt RF "tåla att det allmänna inskränker" eller att acceptera framställan om att: " samhällsnyttan kräver".

Statens syn var helt opåkallad samt skedde utan fastighetsägarens tillstånd eller att något som helst önskemål ifrån fastighetsägaren förelåg om syn.
RF 2kap 15§ som anger: avstå förfogande eller tåla att det allmänna inskränker "utom när det krävs...)
EU stadgan AVD 1 artikel 17 äganderätt Var och en har rätt att besitta lagligen förvärvad egendom, att nyttja den, att förfoga över den, Ingen får berövas sin egendom utom då samhällsnyttan kräver det...
.

Staten skall genom kommunen uppfylla Sveriges avtal om att efterleva WFD (2000/60/EC) undersökningskrav och redovisningskrav anges för all myndighetsutövning inom unionen. Att tillförsäkra fastighetsägarens äganderätt (i enlighet med Stadgan) utgör grundkrav i WFD direktivet. Medlemsstaternas åtgärder enligt direktivet är: i). Att konstatera om någon övergödning föreligger ii). Beräkna samtliga ingående påverkansfaktorer iii). Utföra noggrann ekonomisk beräkning samt kostnadskalkyl enligt "cost effectiveness". Beräkningar och redovisningen av dessa skall före ett åtgärdskrav presenteras till samtliga som kan omfattas av åtgärd. Iakttagandet och tillämpning av proportionalitetsprincipens tre krav-villkor utgör grundförutsättningen för samtliga medlemsstaters myndighetsagerande då medborgare och verksamheter utsätts för krav om åtgärd. Enligt FL 4,7 §§ så anser egendomsägaren att ha utsatts för lagöverträdelse som har utmynnat i det viteshot som har avtvingat fastighetsägaren att försvara sig emot Svenska statens lagöverträdelser genom att fastighetsägarens grundlags skydd kränkts se RF:2 15. Fastighetsägaren har under hotet ifrån staten tvingats till att klarlägga samtliga bevisgrundade miljö-fakta som gäller i sak samt har dessutom avtvingats att genomföra samtliga av de miljö-undersökningar som enligt lag och direktiv är strikt ålagda staten att genomföra. Synen på plats genomfördes utan att någon miljöstörning ifrån avloppsanläggningen kan uppstå vilket utom allt rimligt tvivel (80m) är helt uppenbart. Bygglovsritningen som kommunen via ett email samt dess belägenhet på fastighetens tomtmark, även karta över området med recipientens läge i

förhållande till fastigheten finns att tillgå (den näringsfattiga bäcken). Beslutet om att inskränka fastighetsägarens egendomsrätt anges i Uddevallakommunens "förbud mot utsläpp av avloppsvatten" som "rimligt" enligt MB trots att samtliga motsatsbevis enligt fastighetsägaren är klarlagda och föreligger. Miljödomstolen har vid den muntliga förhandlingen redan tagit emot fastighetsägarens begäran om att direkt effekt med EU lagstiftning ska tillämpas och att proportionalitetsprincipens 3 villkorskrav iakttas.

PROPORTIONALITETSPRINCIPEN ENLIGT LAG

1. Åtgärden som staten genom Uddevallakommunen avkräver fastighetsägaren sker genom att tillgripa tvångsmedel för att fastighetsägaren genom underkastelse emot staten och det uppvisade myndighetsagerandet skall tillgodose miljöändamålet.

Fastighetsägarens bevisföring med de väl dokumenterade fältförsök som har redovisats i paper enligt erkänd vetenskap med slutsatsen anger att fastighetsägaren tillför 0 gram fosfor ifrån sin WC användning till det kommunanförda näringsfattiga vattendraget.

2. Åtgärden ska vara nödvändig för att uppnå ändamålet samtidigt som mindre inskränkande alternativ saknas.

Fastighetsägaren anser att kommunen inom allra snarast omprövar det uppenbart felaktiga vitesbeslutet alternativt anger vilken "nödvändighet" som avsetts då äganderättsintrånget skett under ett viteshot som avser att fastighetsägaren obrukliggör sin fullt ut välfungerande, miljövänliga och redan godkända egendom. Bevisföringen för myndighetsbeslutet förutsätts att kunna uppfylla principkravet " Då mindre inskränkande alternativ saknas".

3 Fördel åtgärden tillgodoser ska stå i rimlig proportion till den skada som åtgärden kan orsaka för de berörda.

Fastighetsägaren begär av kommunen att inom allra snarast redovisa fördelen som motiverar avstängningskravet som fattats om fortsatt WC användning. Även ett förtydligande om grunden för "rimlig proportion" begärs förklarat. Att under viteshotet med 100 000 kr kräva O gram fosforreduktion till näringsfattigt bäckvattendrag? Vattnet som efter ca 1 km leder ut i Bratteforsåns vattendrag där ingen övergödning kan konstateras trots att kommunen anger "hotas av övergödning ifrån fastighetsägarens WC".

YRKANDE Jag yrkar att mark- och miljödomstolen, med ändring av länsstyrelsens beslut, ska besluta att Samhällsbyggnadsnämnden i Uddevalla kommun är uppenbart felaktigt och att de bort ompröva sitt beslut om vite och att domstolen visar ärendet åter till nämnden.

HANDLÄGGNING Jag hemställer om en snabb handläggning från domstolens sida.

Torslanda dag som ovan

Svenning Ericsson

SVERIGES DOMSTOLAR

Hur man överklagar

MMD-02

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Så här gör du

1. Skriv mark- och miljödomstolens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att Mark- och miljööverdomstolen ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.
4. Lämna namn samt aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.

   Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till mark- och miljödomstolen. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Mark- och miljödomstolen kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar mark- och miljödomstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Mark- och miljööverdomstolen.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även Mark- och miljöverdomstolen skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i Mark- och miljöverdomstolen

När överklagandet kommer in till Mark- och miljööverdomstolen tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Mark- och miljööverdomstolen ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att mark- och miljödomstolen dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om mark- och miljödomstolen har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med mark- och miljödomstolen om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.

Anvisningar för överklagande **MMD-02 - Dom i överklagade mål och vitesmål** • Producerat av Domstolsverket, Avd. för